

Márkus Endre

Ez a férjemnek, Márkus Endrének egy gyerekkori képe, négy éves lehetett ekkor. A férjem 1901-ben született Máragyulafalván [ma: Giulesti, 15 km-re Máramarosszigettől], ide tartozott Aknasugatag [ma: Ocna Sugatag]. Az apját Móricnak hívták, orvos volt, harminckét éves volt, mikor a férjem született. Sőt, az ő apja -- szóval a férjemnek a nagypja -- is orvos volt, ő a Dunántúlon volt, de hogy melyik városban, nem tudom. A férjem édesanyja, Geiger Sarolta, Sári huszonnégy éves volt, mikor a férjem született, ő budapesti volt, egy dunántúli rabbinak, Seufeldnek volt a leszármazottja. De Aknasugatagon éltek, a férjem apja ott kapott állást, körorvos volt, majd beköltöztek Máramarosszigetre, és már innen voltak deportálva. Egy húga volt a férjemnek, Babának hívták, de különben Elisabeth volt a neve. Lengyelországba ment férjhez, nem tudom, hogy hol meglátta az ember Babát, és megtetszett neki, azt hiszem, Varsóban laktak. Volt egy

gyerekük, Kati, aki kint született, és ott is pusztultak el, Lengyelországban a deportáláskor. A férjem is orvos lett, urológus, ő Bécsben végezte az egyetemet, egy évig volt még Bécsben mint orvos, aztán hazajött, és Máramarosszigeten telepedett le. Az uram úgy szabadult meg, hogy három évig kint volt munkaszolgálaton, 1942-től 1945-ig, egész a Donig eljutott. A [második világ]háború után én leköltöztem Máramarosszigetre, mert itt voltak még unokatestvéreim. Egy délután elmentünk doktor Berger Dórihoz, ő volt a sógornője Zsófinak, az unokatestvéremnek. És ott volt a [jövendőbeli] férjem. Ahogy meglátott, megtetszettem neki, és egy hét alatt össze is házasodtunk, 1946. március tizenötödikén. Ez volt a mese [a története az ismerkedésnek].